

De meldinger, som vi får fra fagforbundene, der undersøger, hvordan deres medlemmer har det, viser, at utrygheden breder sig, og at der er mange, der overvejer at finde andre job og søge væk fra det offentlige, prøver at finde nogle andre muligheder for at sikre, at de har den tryghed i ansættelsen, som det offentlige ikke kan tilbyde i øjeblikket på grund af den store reform.

Vi har i mange måneder prøvet at få regeringen til at give en tryghedsgaranti til de ansatte. Fagforbundene har efterlyst det ved forhandlinger, og de har henvendt sig direkte. FOA, HK, DJØF, FTF, AC osv. har prøvet at få statsministeren, finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren til at give en tryghedsgaranti. Vi havde det oppe under åbningsdebatten i oktober, hvor vi prøvede, om ikke vi kunne få en tryghedsgaranti til de ansatte.

Men regeringen har hele vejen igennem kun formuleret sig i tale og har ikke villet sætte noget på skrift, som reelt gav en tryghedsgaranti. Man har bare snakket om, at det ikke var nødvendigt. Men når man ikke reelt kan give nogen garanti, er det klart, at de ansatte er nervøse for, hvad der kommer til at ske.

Denne nervøsitet blev værre, da lovforslagene så kom og man bl.a. kunne se, at der lægges op til, at tjenestemændene risikerer at få forringet deres vilkår, bl.a. alle de mange tjenestemænd, der skal flyttes fra kommunerne over i staten, som kan se frem til, at de nok får ringere pensionsvilkår, end de ville have fået, hvis de var blevet i kommunerne.

Vi holdt et internt ekspertmøde, Retsudvalget og Kommunaludvalget, hvor den melding, vi fik fra eksperterne, var, at vi risikerer at få sager fra tjenestemændene om brud på deres grundlovssikrede rettigheder, og at de kan få medhold, fordi de får forringet deres vilkår, især hvis man vælger at flytte rundt på folk, uden at de får muligheden for at sige fra. Eksperterne havde ikke kunnet finde nogen fortillælde af omflytninger af tjenestemænd, hvor man havde gjort det på den her måde, hvor man ikke havde sikret dem ordentlige vilkår.

Dertil kommer alle de mange overenskomstsansatte, der jo ikke har den samme beskyttelse som tjenestemandsansatte, men som omvendt gerne ville have sikret deres kollektive rettigheder, hvad vi heller ikke kan være sikre på sker.

Kl. 13.45

Så er der problemet med, at man i lovforslaget lægger op til, at forvaltningsloven sættes ud af kraft.

Vi har ikke kunnet få nogen ordentlige argumenter for, hvorfor man mente, at ansatte skulle fratages de rettigheder, de har i dag. Socialdemokratiet og Radikale har så valgt at indgå en stemmeaftale, som betyder, at de har fået lidt småforbedringer på det her område, men vi har stadig ikke og heller ikke i dag fået nogen god forklaring fra de borgerlige ordførere på, hvorfor man ikke kunne opretholde forvaltningsloven, hvorfor man syntes, det var så vigtigt, at man skulle fratage de ansatte deres rettigheder.

Den utryghed, der breder sig, hænger jo også sammen med de økonomiske vilkår, for det berører ikke alene de medarbejdere, der skal flyttes direkte, hvis opgaver flyttes fra kommuner til stat, fra amter til stat, fra amter til kommuner, eller hvor kommuner sammenlægges. Det berører også alle de mange medarbejdere, som ikke direkte skal flyttes, men som kan risikere, at det bliver dem, der kommer til at skulle betale noget af prisen for denne kæmpereform, fordi regeringen ikke har villet sætte penge af til at gennemføre så stor en reform og heller ikke har villet fortælle noget om, hvordan økonomien bliver i den enkelte kommune. De oplysninger kommer først efter kommunevalget.

Som det fremgik af den høring, som vi holdt om de økonomiske konsekvenser af kommunalreformen, er de fordele, man siger der er, det, man kalder rationalisering og effektivisering, som jo reelt i mange tilfælde betyder nedskæringer, at man måske nok kan lægge nogle rådhusene sammen og få lidt færre politikere. Men hvis det for alvor skal batte i økonomien, skal man ind og lave store institutioner, store skoler og store plejehjem. Dels giver det, vil mange synes, en dårligere service at have store institutioner i stedet for mindre, dels betyder det altså også, at man risikerer, at der er en række medarbejdere, der skal fyres, fordi man skal spare penge.

Netop for at fjerne den usikkerhed og utryghed, ville det være helt afgørende at få en tryghedsgaranti.

Nogle kommuner har så frivilligt valgt at lave en tryghedsaftale, og det er fint, men problemet er jo, at de kommunalbestyrelser, der indgår de tryghedsaftaler, reelt ikke ved, om de vil have pengene til at opfylde dem, fordi ingen kender den kommunale økonomi i fremtiden, fordi regeringens forslag til, hvordan økonomien skal se ud, først kommer efter kommunevalget. Det er selvfølgelig med til at øge utrygheden.

Lige præcis derfor burde regeringen og Dansk Folkeparti have lyttet til de advarsler og